

TÉGLÁSY IMRE

A harmadik szem

*félek
 ölelj magadba
 - kék szirmok a méhet -
 félek
 - tenger-szem-pilláddal -
 takarj most be kérlek*

*látásom fogy
 fogyó Hold
 hálójában holt hal árnya leng
 arcod Napja fönin dereng
 alvadt vulkán hegén vetít
 lüktető jelent*

*vakít a hó is
 mégse sírj
 bánatod van
 hóba írd
 új árkeust szítál a szél
 hogyha ráhavaz a tél*

*üggyel ügyes
 voltam volna Madocsán
 az templom oldalán
 míg kaptam a tükörből
 libbenő lepke után
 rászedetvén már-már összetörve
 láttam itt a fény
 tőled sokszorozza végül önmagát*

*mert lőn a Szem
 a Harmadik
 s e Harmadikkal látok
 fejed köré glóriát fúvok hát
 te áldott*

Sz-e-r-e-l-m-e-s-e-f-i-l-m

Itt hagytad az órát
 (most erről szól a vers).
 Itt, az ágyunk táján,
 a padlón, a széken,
 szétdőlt lepedők közt...
 Mindegy már a helyszín.
 Itt, e csatatéren,
 hol ölelni mersz.

Diadalmas vesztes,
 legyőzetett győző,
 nem fontos, ki voltál,
 az sem már, ki volt ő,
 csak az, hogy te vagy én,
 csak az, hogy elestünk:
 elesett thézeusz,
 elesett amazon
 elhullott fegyverén
 ásít egy hangya...

S életre kel a báb,
 jární tud az ember,
 amikor négy kar s láb
 lábolja a tengert,
 s megbénult tagjaink
 gyógyulva mozognak.

A tekintet megérint,
 a tapintás lát,
 az időgép indul:
 őshalak csontjából
 építész palotát,
 égig érő toronyot,
 hol nem két,
 de kétszáz
 éve nem járt senki...

Elsüllyedt atlantisz
 él bordáim éjén,
 korallba font termék,
 gyöngyházkapuk mélyén,
 nem járhatott senki,
 be sem is engedték
 idegfő ajtóknál
 ajzó ajtónállók,

tetszhalottá tiltott
testem testőrei.

Már lüktet, bizsereg, éled a vágy.
Ágyamban-agyamban-ágyékomban illat:
szád rózsaoalaja,
nem veszett, nem illant el
koponyám kertjéből...

Felvétel, csapó és indul az óra,
visszafelé perceg percet mutatója.
Már eleven minden:
fűszálak hajlongva
táncolnak a fényben,
s nyújtózik a hangya.
És a gáton, fönn, fönn,
a dunai szélben
Fanni szeme csillog,
repső fióka
a gyermekülésben...

Új az ó video.
Felvétel, lejátszás
mind egyszerre nyomva:
az idők egybeesnek,
ez itt a csúcsjelen!
Fekete-fehér film
színezett varázslat.
Jó reggel, ébreszd fel
csipkejózsisikádat!

De csak akkor ébressz,
ha így, ébren kellek!
Véreddel csontomat
úgy öblítsd a kőből,
hogy örökre válthass meg
a múlt időtől!